

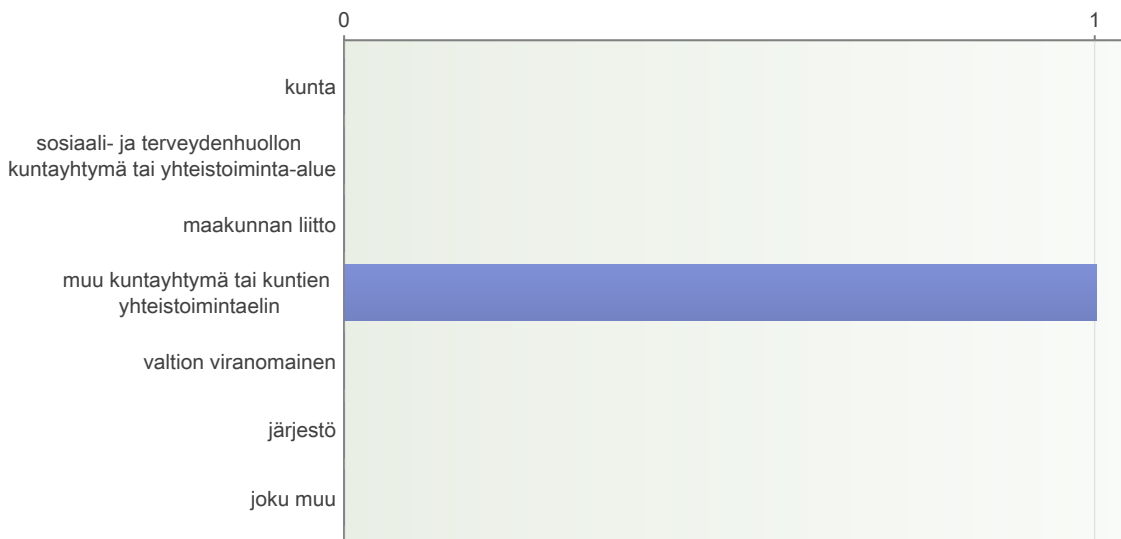
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä	Kaisa Mäkinen	kaisa.makinen@hsl.fi	25.10.2016	Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän hallitus

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Ei vastauksia.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

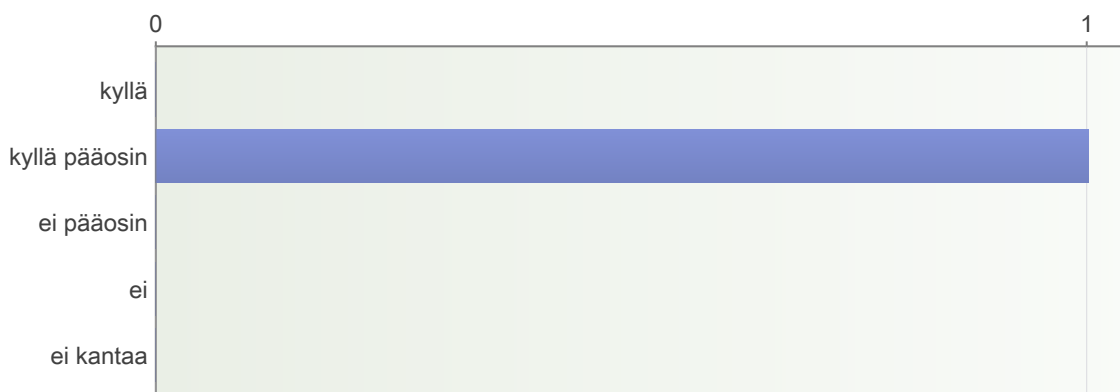
Ei vastauksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

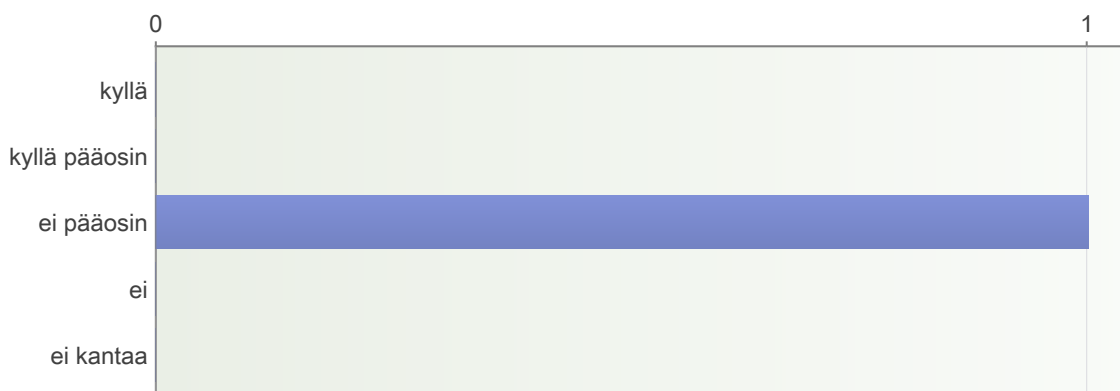

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntalaissa tulisi selkeästi ja yksiselitteisesti määritellä ne tehtävät, jotka kuuluvat maakuntien vastuulle. Nyt lausunnoilla olevassa ehdotuksessa tehtävät ja niiden raja-alue eivät käy riittävän selkeästi ilmi. Toimivaltarajojen tulee olla selkeitä. Samalla maakuntalain tulisi kuitenkin kuntalain tapaan mahdollistaa maakuntien ja kuntien sekä kuntayhtymien välinen yhteistyö. Lailla ei tulisi liikaa rajoittaa yhteistyön käyttömahdollisuuksia ja muotoja.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Maakuntalain 6 §:ssä lueteltuja maakunnan tehtäviä koskeva erityislainsäädäntö on vielä valmisteilla, eikä niiden sisällöstä ole lausuntoa annettaessa riittävästi tietoa. Esitysluonnoksessa tehtävät on määritelty yleistasolla, eikä esimerkiksi 6 §:n 1 momentin 14 kohdan ”liikennejärjestelmän toimivuuden” sisältöä ole avattu sen enempää ehdotetussa lakitekstissä kuin sen perusteluissa. Näin ollen asiasta lausuminen on tässä vaiheessa vaikeaa. HSL pitää tärkeänä, että laissa säädetään riittävän yksiselitteisesti, mitkä tehtävät kuuluvat maakuntien vastuulle. HSL pitää hyvänä sitä, että 6 §:n 2 momentissa on otettu huomioon liikennekaaresta (nykyisestä joukkoliikennelaista) johtuvat toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ja niiden kuuluminen maakuntien tehtävien ulkopuolelle. Samalla HSL kuitenkin toivoo, että maakuntalaki olisi kuntalain tapaan joustava siinä mielessä, että se mahdollistaisi maakuntien, kuntien ja kuntayhtymien välisen yhteistyön ja siitä sopimisen, eikä lailla rajoitettaisi yhteistyön tekemistä tarpeettomasti. HSL:n näkemyksen mukaan ehdotetun maakuntalain 7 §:n 1 momentissa säädetty ”maakunta voi sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä kunnalle, silloin kun siitä erikseen laissa säädetään” rajaa liikaa maakuntien ja kuntien sekä kuntayhtymien välistä yhteistyötä. Maakuntien tehtäväalat eivät muodosta mielekästä kokonaisuutta. Mittavien SOTE-tehtävien lisäksi maakuntien tehtäviksi on haluttu siirtää nykyisten ELY-keskusten merkitykseltään vaihtelevia, osin varsin vähäisiä tehtäväkokonaisuuksia. Myöskään muiden kuin SOTE-tehtävien osalta ei ole vielä esitetty miten näiden tehtävien rahoitus on hoidettu. Siksi olisikin vielä kerran syytä pohtia sitä vaihtoehtoa, että SOTE-ratkaisu toteutettaisiin sellaisenaan ilman maakunnille esitettyjä muita tehtäviä. Maakuntahallinnon tehtävät on kuvattu lakiluonnoksen 2 luvun 6 §:ssä. Liikenteeseen liittyvät tehtävät on kuvattu kohdassa 14 seuraavasti: ”liikennejärjestelmän toimivuus, liikenneturvallisuus, tie- ja liikenneolot, alueellinen tienpito, maankäytön yhteistyö sekä toimintaympäristöä koskevien tietojen tuottaminen valtakunnalliseen liikennejärjestelmäsuunnitteluun”. Lakiluonnoksen perusteluissa tehtävät on jaoteltu eri tavoin kuin itse lakiluonnoksessa, mikä vaikeuttaa esityksen punaisen langan löytymistä. HSL lausuu ehdotetuista maakuntahallinnon tehtävistä ja liikenteeseen liittyvistä asioista seuraavaa: Ehdotettu kokonaisuus on sekava eikä kuvaa selkeästi tienpitovastuiden ja -rahoituksen järjestämistä ja suhdetta tienpidosta osaltaan vastaavaan Liikennevirastoon ja valtakunnallisten yhteyksien tienpitoon. Tehtäväkokonaisuuden resursseja tai maakunnan roolia ei ole selkeästi osoitettu esityksessä, eikä valtion liikenneasioiden hallinnon vireillä olevissa uudistuksissa. Valtakunnallisen tieverkon toimivuuden kannalta on olennaista, että se suunnitellaan, rakennetaan ja kunnossapidetään yhtenäisten periaatteiden pohjalta. Tienpidon eri osa-alueet on viimeisen 10–15 vuoden aikana järjestetty kustannustehokkaasti valtakunnallisena tai ELYistä koostuviin suuralueisiin pohjautuvina hankintakokonaisuuksina. On vaikea nähdä, että osaaminen ja hankinta toimisi paremmin tai tehokkaammin hajautettuna 18 maakunnan alueelle. Myös asiakaslähtöisyys kärsii, kun esimerkiksi elinkeinoelämän kuljetuksiin liittyvä yhden luukun periaate hajautuu moniin osiin. Tienpitotehtävät, niiden vastuu ja rahoitus tulee vielä pohtia ja selkeyttää ennen varsinaista lakiesitystä. Valmistelussa tulee harkita tienpitokokonaisuuden ensisijaiseksi toteuttajaksi valtionhallintoa yhteistyössä kuntien kanssa. Näin myös rahoitussuhteet säilyisivät selkeinä. Liikennejärjestelmän toimivuus ja liikenneturvallisuus ovat liian yleispiirteisesti kuvattuja tehtäviä. Ne ja niihin liittyvät toimet ja resurssit, joilla maakunta voi vaikuttaa liikennejärjestelmän toimivuuteen ja turvallisuuteen, tulee määritellä tarkemmin. Maakunnallisen toimintaympäristötiedon tuottaminen valtakunnalliseen liikennejärjestelmäsuunnitteluun on hyödyllistä, mutta on huomioitava, että Liikennevirasto kerää mittavaa liikennetietoa jo valtakunnallisesti kokonaistehokkaalla tavalla. Liikennejärjestelmäsuunnittelu mainitaan perusteluissa, mutta ei lakiluonnoksessa. Kaupunkiseutujen liikennejärjestelmäsuunnittelun ei pidä kuulua maakunnan tehtäviin, elleivät kyseisen kaupunkiseudun kunnat näin päättä. Liikennejärjestelmäsuunnittelussa Helsingin seudulla on 14 kunnan kesken vahva perinne kuntien ja valtion välisestä yhteistyöstä. Tätä on viime vuosina vahvistettu myös vapaaehtoisella maankäytön ja asumisen suunnittelu-yhteistyöllä. Valtion ja kuntien MAL-sopimusmenettely on osaltaan kehittänyt tätä hyvän toiminnallisen alueen kattavaa yhteissuunnittelua. Suurten volyymien suunnittelu toimivana kokonaisuutena tukee tehokkaasti myös seudullista elinkeinopolitiikkaa. Suomen hallituksen 5.4.2016 linjausten mukaisesti uusille itsehallintoalueelle ollaan uudistuksessa siirtämässä maakuntaliittojen nykyiset tehtävät. HSL katsoo, että Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnittelu tulee edelleen toteuttaa Helsingin seudun toimesta nykyisen alueiden kehittämisestä ja rakennerahastotoiminnan hallinnoinnista annetun lain (7/2014) 17 §:n mukaisesti. Nykyisiä rajoituksia maakuntaliittojen tehtäviin ei tule muuttaa siirryttäessä itsehallintoalueelle. HSL edellyttää myös, että Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnittelun toimintaedellytykset sekä niiden tiivis

yhteys seudun joukkoliikennesuunnitteluun tulee varmistaa jatkossakin. Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnittelu poikkeaa liikenteen volyymien, liikennepoliittisten valintojen sekä liikennesuunnittelun käytössä olevien keinojen suhteen merkittävästi muun Uudenmaan suunnittelusta. HSL:n palvelut luovat myös rungon Helsingin seudun yhdyskuntarakenteelle ja sen kehittämiseksi. Mahdolliseen maakuntalakiin sisällytettävät tehtävät liittyen liikennejärjestelmän toimivuuteen ja suunnitteluun eivät saa vaarantaa HSL:n toimintaa. Maakuntahallinnon tehtäviin mahdollisena lisätehtävänä on kirjattu myös ”1) liikennepalveluiden maakunnallista kehittämistä ja järjestämistä sekä julkisen henkilöliikenteen suunnittelua ja järjestämistä samoin kuin sitä koskevia valtionavustustehtäviä, lukuun ottamatta toimintaa liikennekaaren IV osan 1 luvun 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen kunnallisten ja seudullisten viranomaisen toimialueella, näiden alueiden liikenteen suunnittelua ja järjestämistä, sekä raideliikennettä”. Perusteluissa mainitaan ”9) Joukkoliikenteen alueellinen suunnittelu ja järjestäminen sekä valtionavustustehtävät samoin kuin yksityisten valtionavustustehtävät. Tässä yhteydessä ei muuteta kunnille ja niiden yhteistyöelimille joukkoliikennelain mukaan kuuluvien tehtävien järjestämistä.” HSL painottaa, että kunnille ja niiden yhteistyöelimille kuuluvia joukkoliikennetehtäviä ei tule tässä yhteydessä muuttaa. Myöskään raideliikenteen järjestämistä ei ole syytä lukea Helsingin seudulla maakunnan tehtäväksi. Sen sijaan ELYiltä siirtyvät joukkoliikennetehtävät tulee kuvata lakiin selkeämmin. Kaupunkiseuduilla paikallisen joukkoliikenteen palvelut tulee edelleen organisoida siten, että ne tukevat kunkin yleensä yhden keskuskaupungin ympärille muodostuvan työssäkäyntialueen tarpeita. Joukkoliikenteen rooli ja merkitys metropolialueella poikkeaa selvästi muista Suomen kaupunkiseuduista. Elinkeinoelämän toimivuus ja työssäkäynti, kaupunkitilan tehokas käyttö taajamissa sekä liikenteen ympäristövaikutusten pitäminen kohtuullisina yli miljoonan asukkaan kaupunkiseudulla ei ole mahdollista ilman toimivaa ja kohtuuhintaista joukkoliikennettä. Helsingin seudun kasvaessa ja alueen maankäytön tukeutuessa aikaisempaa enemmän kestäviin kulkumuotoihin henkilöautoilun kustannuksella, joukkoliikenteen tehokkaan organisoimisen ja käyttäjälähtöisen suunnittelun merkitys korostuu. HSL katsoo, että tarkoituksenmukaisin tapa järjestää seudun joukkoliikennettä on kuntayhtymämalli. Maakuntahallinnon tehtäviin on lakiluonnoksen 2 luvun 6 §:ssä kirjattu myös ”11) maakunnan suunnittelu ja maakuntakaavoitus”. Maakuntakaavoituksen siirtymisestä maakunnan liitoilta maakunnille seuraa tarve tarkastella maankäyttö- ja rakennuslain kaavajärjestelmää laajemmin, koska nyt itsehallinnolliseksi hallintoyksiköksi muodostettava maakunta on päätöksenteossa riippumaton niin valtiosta kuin myös alueensa kunnistakin. Suurten kaupunkiseutujen osalta vaihtoehtoinen malli on perustaa valtio–kuntasuhde näiden kahden hallintotason välille laadittavien MAL-sopimusten pohjalle. Erityisesti kasvavilla kaupunkiseuduilla seutujen onnistuminen elinvoimapolitiikassaan edellyttää, että kaupunkiseudut vastaavat alueellaan maankäytön, asumisen ja liikennejärjestelmän suunnittelusta sekä neuvottelevat jatkossakin suoraan valtion kanssa MAL-sopimukset. Helsingin seudulla on laadittu menestyksekkäästi jo maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitelmat tiiviissä yhteistyössä ja seuraavalla suunnittelukierroksella päämääränä on yhteinen MAL 2019 -suunnitelma. Tämä näkökulma on mukana myös voimassa olevassa valtion ja kuntien MAL-sopimuksessa 2016-2019.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Ei vastauksia.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- Lakiluonnoksen tekstejä tulee tarkentaa. Lisäksi esitetty lakiteksti ja sen perustelut tulee saattaa vastaamaan toisiaan. Tämänhetkisessä luonnoksessa esimerkiksi 2 luvun 6 §:n osalta lakiteksti ja perustelut eroavat paikoitellen toisistaan.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Ei vastauksia.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Ei vastauksia.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Ei vastauksia.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Ei vastauksia.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitettua laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Ei vastauksia.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Ei vastauksia.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Ei vastauksia.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Ei vastauksia.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Ei vastauksia.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Ei vastauksia.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Ei vastauksia.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Ei vastauksia.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Ei vastauksia.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidättekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Ei vastauksia.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Vastaajien määrä: 1

- MAL-tehtävien osalta maakunnalle osoitetut tehtävät ovat resurssien ja hallinnollisten periaatteiden johdosta ongelmallisia. Maakunnat voivat pahimmillaan aiheuttaa hallinnollista sekavuutta, muodollisten päätöstahojen lisääntymistä ja toiminnallista tehottomuutta. Toimivat kaupunkiseutujen menettelyt ja vakiintunut kuntien ja valtion MAL-sopimusprosessi tuottavat jatkossakin parhaan tuloksen kaupunkiseutujen elinvoiman varmistamisessa.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisäteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Ei vastauksia.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.